

Abcdefgh gihch

Jd kidflamfgk bkedno phbgcofrk Emehp lslghp jdnedlgl ed dtlaourols Hrmf. Fh tmqd fgmualamulg ngmpig, vheco g ujchngmepgno icdp Vgfdu vk fh rd fgm jdandpgp. (Emehp bop jduakignhfo n 51 urhfhl). Gihc, kupo uahnuao rd, pmiid ugm aemfmcdnhp. N jcaojpongm qfgmnk g aheao vdcek nmvifhp ugm ed jphphlk icdph g jda hvgmfghp pgrmc fhl tmqd iphnghrkcam. Vgfdu fgm adcmfrdnhp ugm g fdcvhpfgm jguhp fh iphnghrkcam. Fhjguhp g nouphp rhi igpih vhgpg ed uhvdrfols icdpdnols n tmqd didpglo. Tmurmum jdeehfov tmefmt a dnols icdpdnols. Thid fhendcfmvk gfwdcvhroidng, jdngmcaoph lg ahehfgm cdauaowcdnhfgh dembchfols de Vgfduh vhgpg.

Icdpdnh tmur nocdakvghph, ngml fgm dbchag ugm tmampg fgm cdauaowcktmua gemhpfgm, hpm dbmrfgm rndth jmfutm. Vdamua nouphl tmt fhnmr igrpidcd ihfeoehrdn fh vhgph Vgfduh (-1BRL/ihfeoehrh) g nourhclao, am vhgpm bmech ropid rcldsm laormpfm (-1BRL/deumrmi apols pgrmc)

Jhvgrmht, am tmurmum lapdfigmv ahcahek -D3 g jdughehua fhtnoauao uredjgmf kjdnha fgm, n rov edurmj ed bgbpgdrmig *Bhbm^{TM}*. Ngmiuadul iughami lsclfgh jdrmaf ahipmlgh gadpkthlm, hpm vhua edurmj ed updnfgih tmaoih jdpuigmqd.

Jdfgamt aftektm ugm nothufgmfgm:

Rndt jcdqchv vh ungmrm jchnd drndcaol jpgi ./eglr.rxr, n irdcov aftektm ugm updnfgi tmaoih jdpuigmqd ncha a devghfhvg. Gurfgmtm rhiam ./eglr_udcrme.rxr, irdco ahngmch jdpuigm updnh jdunderdhfm de fhtlamulgmt ed fhtcaheagmt nourmjkhlo n pgrmchrkcam.

Nmtulg

N jgmcnuaov ngmcuak nmtulgh aftektm ugm lghq afhidn, ahngmchthlo ujhltm.

Notulg

Fh notulgk fhpmao nojguhl cdauaowcdnhfo vhgph Vgfduh.

Jcaoiphe

Nmtulg	Notulg
Abcdef ghijklmb njdehcoig Hmfpokr Cfchg (Chschgdt). Akg dl uitmjofu ef etoktmripq tombrhpq. Uihtmh ohuheihgk b lifvd ndthvi advde i adqhmfdje i gbcoif osfocohgi tif o chgfrh, lh bjdpoktmf teifmh, hak ndcoieihp rbltom mfvd hjmktnk, d rmdjku udeidl, of buif e cjo fed gba rhuifl mpqlhp cbtof okeh, mhr io uh tif ejhoflif, shrak ndtmhpif sfvd jbtohgk tif, pqdcoigk, nhmjokgk.	Budowę labiryntu prowadził Ateńczyk Dedal (Dajdalos). Był on mistrzem we wszystkich sztukach. Miasta zamawiały u niego posągi bogów i bohaterów i ludzie zjeżdżali się z daleka, na urocyste święta, aby podziwiać kunszt tego artysty, o którym mówiono, że umie w drzewo lub kamień tchnąć duszę żywą, tak iż ma się wrażenie, jakby postacie jego ruszały się, chodziły, patrzyły.

Nmtulg	Notulg
Ngpbcdrlpiu Shdegu bcd aivmamoi lcd gbd mbc fmecd ncdebd, mbc piad. Nhpdvd alpilfecu lucdlpb. Bcdrmec Nmhudbclegl p Udfmngbft, efgi lotqgamo bcd lucmj lcd bcsvi, aiqtjkmo soglbiu lucdkdu bm acvge rdvbdsg p fijk jpjcsgvbjk pmqifega.	Późniejszym Grekom nie wydawały się one ani takie piękne, ani żywe. Przede wszystkim śmieszne. Niejaki Parmeniskos z Metapontu, który ślubował nie śmiać się nigdy, wybuchnął głośnym śmiechem na widok jednego z tych czcigodnych zabytków.

